

VRIJDAG 30 JUNI 2023

Om 13 uur was het voor mij zo ver! Motor staat buiten te ronken, pak aan, oordoppen in, helm op, muziekje aan en gaan. Lekker weer een weekendje motorrijden, met de mannen en vrouwen van de Apriliaclub. Ik heb er zin an 😊

Geschreven door: Shiver750

In de app was er met een aantal leden contact geweest om binnendoor naar Indenhof te rijden. Ferry, Mark en Machiel vertrokken vanaf Delft en in Eersel stond ik bij een benzinstationnetje de mannen op te wachten. Om 15 uur stond ik dan ook keurig te wachten, maar geen mannen te zien. Ik had mezelf voorgenomen om een kwartiertje te wachten en anders zou ik de route zelf gaan rijden.

Na 10 minuten zag ik een groene Kawa over de weg scheren. Die Kawa kwam ook naar het benzinstationnetje. Dat kon dan niemand anders zijn dan Oscar. Die bleek de middag vrij genomen te hebben om ook alvast lekker binnendoor te sturen. Mocht er niemand meer komen opdagen waren we in ieder geval met z'n 2en. Na een minuut of 10 hoorden we gebulder en zagen we 3 Aprilia's om de bocht verschijnen. Via de andere kant was Martijn ook aan komen rijden. De groep was compleet.

Nadat de mannen getankt en de wc bezocht hadden, werden de motoren gestart. Met z'n 6-en vervolgden we de route. Door België richting Weert en Grathem. Hier ergens onderweg kwam we achter een grote tractor te zitten. De weg was smal en de tractor breed, dus inhalen was niet echt een optie. Helaas voor ons bleek die tractor steeds dezelfde weg in te slaan als onze route ook reed. En weer en weer. Ik kon eigenlijk wel om dit toeval lachen. Gelukkig ging de tractor na een tijdje voor ons gereden te hebben aan de kant en konden we op ons eigen tempo de weg vervolgen. De Maas over en Duitsland in. Bij de rotonde met het bord Gangelt links af haakte ik af, zodat ik de sleutel van de hotelkamer op kon ophalen.

Kamer geïnspecteerd en door naar Indenhof, waar we niet de enige waren. Het was al volle bak op het terras en binnen. Rond etenstijd verplaatste iedereen zich naar buiten, want daar stond het buffet al klaar. Wij mochten na de grote groep aansluiten om ons buikje te vullen. Het was weer goed binnen te houden.

Na het eten stond iedereen zoetjes aan op om “brommers te kiekeen”.

Het bleef nog lang gezellig deze avond.

Diewerke

ZATERDAG 1 JULI 2023

Onze eigen ride-out:

HET CLUBWEEKEND DOOR DE OGEN VAN EEN NIEUW LID.... ARJAN, AANGENAAM

Wanneer is het juiste moment om lid te worden van de ARA? Voor mij was dat dit jaar! Het jaar waarin het clubweekend bij In den Hof in Heerlen werd georganiseerd en de ARA 25 jaar bestaat. Tijd voor een mooi feestje dus, en dat is het zeker geworden! Geschreven door: Arie-mille

Het stond al maanden met grote letters in de agenda, het clubweekend in Limburg. Aanvankelijk had ik één nacht gereserveerd, toen ik de route zag leek het mij toch beter er een extra nacht aan vast te plakken. Dat was zo geregeld. Tijdens de rit bij Van den Burg sprak ik Han en die heeft het meteen vastgelegd.

Vrijdag 30 juni was het dan zover het clubweekend kon beginnen. Op de whatsapp groep voor dit weekend kwamen de eerste berichten van reizende clubgenoten binnen. Zelf kon ik niet heel vroeg vertrekken; er moest nl. nog wat werk

afgemaakt worden. Om 18:00 was het eindelijk tijd om te gaan, olie op peil, banden op spanning, bagage op de motor en gaan. De reis begint in Lage Zwaluwe en ik besluit door België naar Heerlen te reizen, een rit van ongeveer twee uur.

Aangekomen bij In den Hof is de club al redelijk compleet. Ik zie een aantal bekenden van eerdere ritten dit jaar. Ferry wijst mij de weg naar de kamers, even installeren en omkleden. Motorpak uit en gemakkelijke kleren aan. Het is als nieuwkomer in het begin even wennen, maar als snel raak ik met verschillende mensen aan de praat, het onderwerp is gemakkelijk: motoren en Aprilia. Ook worden de plannen voor zaterdag wat meer concreet, we zullen rond 9.00 uur vertrekken en rijden in kleine groepjes.

Zaterdag zijn de meesten al vroeg op. Voor we aan het ontbijt kunnen, zitten we buiten op het terras. Het is gezellig en nog droog... Na het ontbijt is het tijd om te gaan rijden. Er hebben zich wat groepen gevormd en ik zoek ook wat mensen om mee te rijden.

Even is er wat onduidelijkheid; de groep die voor ons vertrekt had verwacht dat ik met hen mee zou rijden. Een paar minuten nadat ze zijn

vertrokken, komen ze weer terug. Om te checken waar ik ben, maar vooral om zeker te zijn dat er niets mis was. Mooi dat er op deze manier naar elkaar wordt omgekeken!

Het wordt een druilerige dag. Degenen die vol goede moed zonder regenpak zijn vertrokken, besluiten – als de eerste druppels de laars inlopen – deze toch ook maar aan te trekken. Toch is het verder lekker rijden, de wegen in Luxemburg zijn goed en de route is mooi. Jos heeft hiervoor gezorgd, het is goed te merken dat hij bekend is met de beste stuurwegen in deze regio. Onderweg komen we op verschillende plaatsen andere leden tegen en met de lunch is een groot deel van de groep weer compleet. Op het menu staat pizza, formaat ‘groot genoeg’ en goed van smaak. Ik ga zelf voor de Flammkuchen een gerecht uit de streek.

Na de lunch rijden we verder. We hebben nog aardig wat kilometers voor de boeg, elke meter daarvan is een feest. Daarna stoppen we nog een keer voor koffie. Dat blijkt een gelukstreffer, precies op dat moment barst er een flinke regenbui los. Die blijft ons bespaard. Nadat de regen is overgegaan in miezer rijden we weer verder. Bij het laatste tankstation in Luxemburg gooien we de tank weer vol, nog iets dat fijn is aan Luxemburg! Zeker op de dag dat de brandstofprijzen in Nederland weer omhoog geschoten zijn. Het laatste stuk besluiten we een stuk snelweg te pakken. De miezer verdwijnt en de zon lijkt soms zelfs door te breken.

Bij terugkomst bij In den Hof frissen we ons even op en dan is het tijd voor de barbecue. Daar ontstaat een gesprek met een van de leden van de ook aanwezige Honda Transalp club. Hieruit blijkt hoe relaxt de ARA is. Waar de Transalp club het bezit van de ‘juiste’ motorfiets verplicht stelt, is voor de ARA de passie voor het merk Aprilia voldoende! Die passie is er, ik krijg bijvoorbeeld veel aanspraak over de oer-mille. Het is leuk om te horen dat voor veel leden dit een iconische motor blijft. Toch steekt er voor mij nog een boventuit, de RS 250. Hoewel er niemand op een RS 250 aanwezig is, spreek ik wel leden die er een bezitten, met enige jaloezie luister ik naar hun verhalen!

Tijdens de barbecue is ook de tweekoppige band zich aan het opmaken. Het lijkt in het begin niet veel te zijn, dat is valse schijn want de heren spelen er later goed op los! Ook is er nog een heuse loterij, de sponsors van de ARA hebben prijzen ter beschikking gesteld en deze worden verloot onder de clubleden. De band speelt intussen onverstoord door en na de loterij gaat het feest verder.

Steeds meer mensen begeven zich rondom de band en we rocken de avond door. Ondertussen wordt er veel gelachen! Zelfs als de band stopt wordt er nog vrolijk door gefeest! Een super geslaagde avond.

De volgende ochtend bij het ontbijt is het rustig. Ieder trekt zijn eigen plan om naar huis te rijden, ik besluit binnendoor te gaan. Ik ga er nog eens goed voor zitten en geef de Mille de sporen. Dat gaat nooit vervelen...

Bedankt voor het gezellige weekend. Tot de volgende rit!

Arjan

NOOT VAN DE REDACTIE....

Helaas moest er 1 motor opgehaald worden met de bus van Maurice, omdat ze niet meer startte. Na het nodige sleutelwerk liep ze weer als een zonnetje.

